

τητος γόητρον, ἔπερ, δυστυχῶς, ἐξαλείφει παρ' ἡμῖν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἢ μετὰγγις τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἑσπερίας. Ἡ δεσποινὶς Κ. καὶ ἡ δεσποινὶς Κ. εἶνε κομψότατα κόραι, καὶ πεποίθησιν ἔχω, ὅτι θὰ γείνωσιν ἔτι κομψότεραι καὶ ὠραῖαι κυριαί.

Ὁ χορὸς ὑπῆρξε ζωηρότατος καὶ πλήρης ἀδιαπτώτου εὐθυμίας ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους· τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον cotillon διέκριναν ὠραιόταται εἰκόνες—σοῦ μεταφράζω οὕτω τὰς figures—ὧν δύο ἰδίως παρήγαγον ἀληθῶς μαγευτικὸν ἀποτέλεσμα. Κατὰ τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν εὐρέθησαν διὰ μιᾶς οἱ πλεῖστοι τῶν χορευτῶν περιβεβλημένοι πολυχρώμους καὶ ποικίλους ἐκ σιγαροχάρτου ἐνδυμασίας, ἃς ἐξῆγον αἱ χορεύτριαί των ἐκ μικρῶν περιχρυσῶν κυλίνδρων, διανεμηθέντων εἰς αὐτὰς ἐπὶ τούτῳ· περιδινούντο δὲ οὕτω τὰ χορεύοντα ζεύγη ἐντὸς τῆς καταφώτου αἰθούσης, καὶ τὸ θέαμα μοι ἀνέμνησεν εἰκόνα τινὰ τῶν ἀπόκρεω τῆς Βενετίας, ἣν εἶδον ποτὲ ἐν Ἰταλίᾳ. Κατὰ τὴν ἄλλην ἑθραυον αἱ χορεύτριαι κατὰ κεφαλῆς τῶν χορευτῶν των λευκὰς ἐκ λεπτοτάτου χαρτίου σφαίρας, καὶ ἀνεπήδα ἐξ αὐτῶν νέφος ὁλόκληρον μικρῶν τεμαχιδίων χάρτου λευκοῦ, ἅτινα ἐπλήρουν, ὥς χιόνος νιφάδες, τὸν ἀέρα, τὸ ἔδαφος τὰς κόμας τῶν κυριῶν καὶ τῶν κυριῶν τὰ μελανά φορέματα. Ἐνόμιζες ὅτι χιὼν κατέπιπτε τὴν στιγμὴν ἐκείνην πυκνῇ, καὶ ἡ πόρεσις ὅτι δὲν ἦσθάνεσο παγωμένους τοὺς λοβοὺς τῶν ὠτίων σου.

Τὴν πέμπτην ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τὸ μέγαρον ἦτο σκοτεινόν, καὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὠτίων μας ἐπάγωνεν ἀληθῶς ἡ παγερὰ ἀτμοσφαῖρα τῶν Ἀθηνῶν, ἐν μέσῳ τῶν κλειστῶν ἀμαξῶν, αἵτινες μᾶς μετέφερον οἴκαδε.

ΣΟΦΙΑ.

Γνώμαι· καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετὰφρασις Γ. Ζωχιού.]

372.

Οἱ πλεῖστοι νεανῖαι τὴν σκαιότητα καὶ τὴν ἀγροικίαν ἀφέλειαν νομίζουσι.

373.

Ἰπάρχουσι δάκρυα, καὶ ἡμᾶς πολλάκις ἐξαπατώντα, ἀφ' οὗ ἐξηπάτησαν ἄλλους.

374.

Ὁ νομίζων ὅτι ἀγαπᾷ τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ, αὐτῆς χάριν, μεγάλως ἀπατάται.

375.

Οἱ μικροὶ τὸν νοῦν συνήθως ἀποδοκιμάζουσι πᾶν ὅ,τι ὑπερβαίνει τῆς ἀντιλήψεως αὐτῶν τὰ ὅρια.

376.

Τὸν μὲν φθόνον καταλύει ἡ ἀληθινὴ φιλία, τὴν δὲ θρύψιν ὁ ἔρως ὁ ἀληθής.

377.

Ἡ περίνοια ἀρρατάνει τοῦ σκοποῦ, ὅχι διότι δὲν φθάνει μέχρις αὐτοῦ, ἀλλὰ διότι ὑπερβαίνει αὐτόν. Τοῦτο δὲ αὐτῆς τὸ ἐλάττωμα εἶναι τὸ μέγιστον.

378.

Συμβουλὰς πολλοὶ δίδουσι, σύστημα ὅμως διαγωγῆς οὐδεὶς μεταδίδει.

379.

Ἀμαυρομένης τῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀξίας, συναμαυροῦται καὶ ἡ περὶ τοῦ καλοῦ αἴσθησις αὐτοῦ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Μεταξὺ τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου πτωχοῦ τινος χωρίου ἦτο μικρὸς τις μαθητὴς ἀτακτοτατός καὶ ἀμελέστατος ἰδίως εἰς τὴν ἀριθμητικὴν. Ὁ διδάσκαλος θέλων νὰ παραστήσῃ εἰς αὐτόν τὴν πρᾶξιν τῆς προσθέσεως ζωηρότερον, τῷ εἶπε τὸ ἐξῆς παράδειγμα·

Εἰς τὸ δεξιόν μου θυλάκιον ἔχω πέντε τάλληρα καὶ εἰς τὸ ἀριστερόν δύο· πόσα τάλληρα ἔχω ὅλα ὅλα;

— Γὰρ νὰ τα ἰδῶ! ἀπεκρίθη ὁ μαθητὴς χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ταραχθῇ.

Καὶ ὁ τάλας διδάσκαλος τί νὰ κάμῃ, ἐγέλασε καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀμνηχανίᾳ του.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἡ δξύνουα τοῦ πατρὸς, ὅσον μεγάλη καὶ ἂν ᾖ αὕτη, ἀμβλύνεται, ὅταν πρόκηται νὰ συγκρίσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ τέκνου του.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ ἐν Σουεζ τῆς Αἰγύπτου ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Δημοσθένης Μητσάκης, γράφει ἡ «Ἦρα», ἀποστελλόμενος ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀνεχώρησεν ἐκ Σουεζ εἰς Ἀβυσσινίαν περὶ τὰ τέλη Μαρτίου 1879. Δι' Ἀδόβης δὲ, ὅπου ἀφίκετο τὴν 20 Μαΐου, καὶ Λαβροταβὸρ ἀνῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα Ἰωάννην διὰ φιλοφρονησάτης ἐπιστολῆς προσκαλέσαντα αὐτόν παρ' ἐαυτῷ καὶ προστάξαντα τὰ δέοντα πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὁδοιπορίας, ἰδίως δὲ τὰ τῆς διαβάσεως τοῦ ποταμοῦ Τακαζέ. Περίεργος δὲ εἶνε ἡ ἀφήγησις τῆς ἐπιπόνου ταύτης ὁδοιπορίας. Ὁ Ἑλλὴν πρόξενος ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀδόβης τὴν 2αν Ἰουλίου συνοδευόμενος ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν, οὓς ὁ στρατάρχης (Ραῦ) Ἀλούλης ἐπεμψεν αὐτῷ μετ' ἐνὸς ὑπασπιστοῦ (Μπιλέτα)· μετὰ δὲ πορείαν 42 ἡμερῶν, καθ' ἣν καὶ ποταμούς διεκολύμβησε καὶ ὑπὸ χειμάρρων ἐβράχην, ὑπερέβη δὲ πεζὸς πολλάκις μεγάλα καὶ γιγνοσέπη ὄρη, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμίονον δύσβατα, ἀφίκετο τὴν 12[24] Αὐγούστου εἰς Λαβροταβὸρ, τὰ στρατόπεδον τοῦ βασιλέως Ἰωάννου, ὅστις ἀνησυχῶν διὰ τὴν βραδύτητα εἶχε προαπεσταλ-

μένα διάφορα ἀποσπάσματα πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ ἐπισήμου ξένου. Ἐν ἀποστάσει 1 καὶ 1[2] ὥρας ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ὁ Ἕλλην ἀπεσταλμένος προῦπηνητήθη ὑπὸ σώματος διακοσίων καὶ ἐπέκεινα στρατιωτῶν τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς, τῶν πλείστων ἀξιωματικῶν ἐφίππων, οἵτινες ἀνατῆ ἐμφανίσαι αὐτὸν παραταχθέντες ἔχαιρέτισαν στρατιωτικῶς. Ὁ δὲ διερμηνεύς καὶ ἐισηγητὴς τῶν ξένων ἐδεξιώσατο αὐτὸν κατ' ἐντολὴν τοῦ βασιλέως, πρὸς ὃν ἐμελλε νὰ ὀδηγήσῃ τὸν ἀπεσταλμένον. Ὅθεν οὗτος ἐνδυθεὶς ἐν ὑπαίθρῳ τὴν προξενικὴν στολὴν καὶ παρακολουθούμενος ὑπὸ τοῦ στρατοῦ, ἀνῆλθε πρὸς τὰ ἀνάκτορα, ὅπου φθάσας περὶ τὴν μεσημβρίαν εἰσῆλθῃ ἀμέσως παρὰ τῷ βασιλεῖ τείνοντι τὴν δεξιάν, δεχθέντι αὐτὸν φιλοφρονέστατα καὶ ἰδιαν μέρμυραν δείξαντι περὶ τῆς υγείας τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων· μεθ' ὃ δὲ ἀπεσταλμένος προσεκλήθη νὰ καθήσῃ κροτούντων τῶν παρὰ τὴν πύλην τῶν ἀνακτόρων ἐστημένων πυροβόλων Κρούπ, λαφύρων αἰγυπτιακῶν. Μετὰ δὲ τινα ὥραν συνομιλίας ὁ ἡμέτερος ἀντιπρόσωπος ὠδηγήθη εἰς τὸ παρὰ τὰ ἀνάκτορα ἐτοιμασθὲν αὐτῷ κατάλυμα, ἐνθα ὑπῆρχεν ἐστρωμένη κλίνη πολυτελὴς μετὰ ταπήτων, μεταξίων προσκεφαλαίων καὶ χρυσῶν. Ἐν ταύτῃ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπεμψε δῶρον πρὸς τὸν ξένον 5 παχυτάτας ἀγελάδας, 5 ἄρνια, 100 ἄρτους διὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτοῦ, 5 ἄρτους δι' αὐτὸν, 5 στάμνους ὑδρομέλιτος, 1 λάγνηνον βουτύρου, καυσύζυλα, χόρτον, κριθὴν διὰ τὰ ζῶα, κηρία πρὸς φωτισμὸν καὶ ἄλλα δῶρα ἀνταποδοθέντα τὴν ἐπιούσαν ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνος ἀπεσταλμένου διὰ δώρων εὐρωπαϊκῆς τέχνης, δι' ἃ ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης ἐδήλωσεν εὐχαριστίας πρὸς τὸν βασιλέα Γεωργίον καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅπερ εἶπεν ὅτι ἰδιαζόντως τιμᾷ, ὁμολογῆσας ὅτι ὑπ' αὐτοῦ ἐδιδάχθησαν οἱ Ἀδυσσίνιοι τὸν χριστιανισμόν. Καὶ καθ' ἑκάστην δὲ ἐπέμποντο ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἄφθονα τρόφιμα τῷ προξένῳ. Μετὰ δὲ τὴν πάροδον τῆς ὑετώδους τοῦ φθινοπώρου ὥρας, ὁ βασιλεὺς ὥρισε τῷ κ. Μητσάκῃ ἡμέραν ἀναχωρήσεως, γράψας πρὸς τὸν στρατάρχην Ἀλούην πρόσταγμα, ἵνα ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν ἐξαγωγὴν τῶν καπνῶν τῶν ἐν τῇ χώρᾳ Ἑλλήνων.

Καὶ τὴν μὲν 9 Νοεμβρίου ἔδωκε τῷ ἀπεσταλμένῳ διάφορα πολύτιμα δῶρα περπόμενα τῷ βασιλεῖ Γεωργίῳ μετὰ τοῦ μεγάλου παρασήμου τοῦ Σολομῶντος, ἀπονεμηθέντος ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς ἡμέτερους ὑπουργούς. Καὶ τῷ ἀπεσταλμένῳ δὲ ἐδόθη τὸ μέγα παράσημον τοῦ Σολομῶντος μετὰ μανδύου, βασιλικῆς χλαυρῆδος, ἀσπίδος ἀργυροκεντήτου, λόγχης, ξίφους χρυσοῦ, χειρίδος ἀργυρᾶς ἐπιχρυσῆς, περιλαμίου ἐκ δέρματος λεοπαδάλεως μελαίνης, ἔτι δὲ καὶ ἡμίονος μετὰ τίμητικόν ἐφίππιον, δύο ἐκλε-

κτοὶ ἵπποι πολυτελῶς σεσαγμένοι καὶ τέσσαρες ἡμίονοι φορτηγοί. Τὴν δὲ 10ην Νοεμβρίου ἔδωρήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἡμίονος καὶ εἰς τὸν καβάσην τοῦ προξένου. Καὶ ὀρισθείσης τούτῳ συνοδίας 120 στρατιωτῶν μέχρι Μασσῆς ἐπέκειτο ἡ ἀναχώρησις τοῦ Ἑλλήνος ἀπεσταλμένου περὶ τὰ μέσα Νοεμβρίου, ὅτε ἐπεστάλησαν ἡμῖν αἱ ἀνωτέρω εἰδήσεις.

Ἡ Τεράστιον ἀνάπτυξιν ἔλαβεν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τὸ ἐμπόριον τῶν ῥαπτομηχανῶν, εἰς ἃς ἀσχολοῦνται τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μηχανικοί. Ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξαγωγὴ μαρτυρεῖται ἐκ τῶνδε τῶν ἀριθμῶν· εἰς Γερμανίαν ἐστάλησαν μηχαναὶ ἀντὶ 539,000 δολαρίων· εἰς Ἀγγλίαν 465,000 δολαρίων· εἰς Μεξικὸν 153,000· εἰς Αὐστραλίαν 110,000· εἰς Κόλουμβίαν 93,000· εἰς Κοῦβαν 66,000· εἰς Γαλλίαν 41,000· εἰς Βενεζουέλαν 30,000· εἰς Βρασίλιαν 21,000· εἰς Ἀργεντινὴν 18,000· εἰς Σκωτίαν 16,000· εἰς Περσὺ 15,000· εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀμερικὴν 12,000· εἰς Βέλγιον 10,000· εἰς Νέαν Σκωτίαν 11,000· εἰς Χαβάη 8,000· εἰς Πορτορικὸν 9,000· εἰς Κιουβαν 7,000· εἰς Ἰλλας δὲ τινὰς χώρας 29,000· ἐν συνόλῳ 1,661,000 δολαρίων.

Ὁλον τὸ δημόσιον χρέος τῆς Γαλλίας συμποσοῦται εἰς 31 χιλιακατομύρια· πρὸς ἀπότισιν δὲ τῶν τόκων τοῦ ἀπείρου τούτου ποσοῦ ἡ Γαλλία καταβάλλει κατ' ἔτος 1400 ἑκατομύρια φράγκων!

Κατὰ τὸ ἔτος 1879 ἐναυάγησαν 1638 πλοία. Ἡ τιμὴ αὐτῶν τε καὶ τῶν φορτίων ἀναβαίνει εἰς 25,000,000 λίτρων στερλ. ἔξ ὧν 19,230,000 ἦσαν ἰδιοκτησίᾳ ἀγγλικῇ. Ἐκ τῶν ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν ἐπνίγησαν 5,000.

Ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας διαθρυλεῖται τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον. Οἱ δύο υἱοὶ τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας Βίκτωρ καὶ Γεωργίος, πελαγοδρομοῦντες ἐπὶ τῆς κορβέτας «Βάκχης», παρέτῃρῃσαν, ὅτι οἱ ναῦται εἶχον ἐστιγμένον ἐπὶ τοῦ βραχίονος σταυρὸν ἢ ἀγκυραν ἢ τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ἰδίου ὀνόματος. Τούτους δὲ ἐπιθυμήσαντες νὰ μιμηθῶσι καὶ οἱ δύο πρίγκηποι, ἐστίζαν ἐπὶ τῆς ῥινὸς ἀλλήλων ἀγκυραν! Ἡ βασίλισσα Βικτωρία καὶ οἱ γονεῖς τῶν εἶνε ἀπαρηγόρητοι ἐπὶ τῷ στίγματι, δι' οὗ οἱ νεανίσκοι ἠθέλησαν νὰ καταστήσωσι καὶ δρατῶς διαρκῆ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ πρώτου αὐτῶν περιπλοῦ τῆς ὑψηλότητος.

Ἐν Γίλλιγγαμ τοῦ Τσάταμ ἐδόθη τῇ παραμονῇ τοῦ νέου ἔτους χορὸς, οὗ τινος συμμετέσχον 59 γέροντες καὶ γράται, ὧν περ ἀθρόων ἡ ἡλικία συμποσοῦται εἰς 4,259 ἔτη. Ὁ πάντων πρεσβύτατος γεννηθεὶς τῷ 1790, πρῶτος ἐχόρευσεν ἐπιτερωπῶς ἄμα καὶ τεχνικῶς μετὰ τῆς συχορευτρίας του, ἰδούσης καὶ αὐτῆς τὸ φῶς κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑκατονταετηρίδα. Τῶν ξένων ἡ

ηλικία κατὰ μέσον ὄρον ἀνέβαινεν εἰς τὸ 72 ἔτος· πάντες δὲ ἐχόρευσαν τοὺς ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν συνθηστέρους χορούς, ὧν οἱ πλείστοι παρεδόθησαν ἤδη εἰς τὴν λήθην.

Κατὰ τὸν προσεχῆ Φεβρουάριον γενήσεται ἐν Μαντσέστερ μεγάλη ἐθνικὴ ἐπιδειξις γυναικῶν, αἵτινες θὰ παρακαλέσωσι τὴν κυβερνήσιν ν' ἀποδοθῇ αὐταῖς πρὸ τῶν προσεχῶν κοινοβουλευτικῶν ἐκλογῶν τὸ τῆς ψηφοφορίας δικαίωμα, ὅπως ἀποφαίνονται καὶ αὐταὶ γνώμην περὶ φορολογίας καὶ ἄλλων σπουδαίων ἐσωτερικῶν ζητημάτων. Τῆς ἐπιδείξεως θὰ συμμετάσχωσι μόνον γυναῖκες.

Ἀγγλος τις λόγιος, ὁ κ. Σκῆτ, λέγει ὅτι εἰς τὸν Πλούταρχον ἀνήκει ἡ τιμὴ, ὅτι πρῶτος ἔκαμε λόγον περὶ πετρελαίου, καὶ ἔδειξε μάλιστα μίαν πηγὴν αὐτοῦ. Τὸ χωρίον, ἐφ' οὗ στηρίζεται, κεῖται ἐν βίῳ Ἀλεξάνδρου (κεφ. νη'), καὶ ἔχει ἐν παραφράσει οὕτως: «Ὁ ἐπὶ τῶν στρωματοφυλάκων τεταγμένος, ἀνὴρ Μακεδὼν, καλούμενος Πρόξενος, σκάπτων διὰ τὴν βασιλικὴν σκηνὴν μέρος τι παρὰ τὸν Ὠξὸν ποταμὸν, ἀνεκάλυψε πηγὴν ὑγροῦ λιπαροῦ καὶ πιμελώδους· ἐν ᾧ δὲ ἀπηντλεῖτο τὸ πρῶτον φανερὸν ὑγρὸν, ἀνέβλυζεν ἤδη καθαρὸν καὶ διαυγὲς ἔλαιον, οὔτε κατὰ τὴν ὁσμὴν οὔτε κατὰ τὴν γεῦσιν διαφέρειν ποσῶς τοῦ ἐλαίου, ἀπαράλλακτον δὲ κατὰ τὴν στυλινότητα καὶ λιπαρότητα, καὶ ταῦτα ἐν ᾧ ἡ χώρα ἐκείνη οὐδ' ἔχει καὶ ἐλαίας». Ὡς ἀληθὴς δ' Ἀγγλος ὁ κ. Σκῆτ τελειώνει τὸ εἰς τὸ Ἀθήναιον ἀποσταλὲν περὶ πετρελαίου ἀρθρίδιόν του τοῦτο καὶ μὲ μίαν πρακτικὴν ἰδέαν. «Ἐάν, λέγει, ὑπῆρχε πετρελαῖον εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ὠξοῦ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου, εἶνε πιθανόν, ὅτι θὰ ὑπάρχῃ ἐκεῖ καὶ τώρα· τοῦτο ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ὑπάγῃ τις ἐκεῖ καὶ νὰ ἴδῃ».

Ὁ κ. A. Mezières ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τοῦ ἀρτίως ἐκδοθέντος ἀξιολόγου συγγράμματος τοῦ κ. Joseph Reinach «Voyage en Orient», ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ «Χρόνῳ» τῶν Παρισίων μακρὸν καὶ φιλελληνικώτατον ἄρθρον, οὗτινος τὸ τέλος ἔχει οὕτως: «Οἱ Ἕλληνες πρέπει πρὸ πάντων νὰ προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τὸν ἑαυτῶν των, ἀπὸ τοὺς πάρα πολὺ ἐπιδειξίους μηχανορράφους τῶν κοινοβουλευτικῶν ῥαδιουργιῶν, ἀπὸ τοὺς ἄνευ ἀσθενῶν ἱατροῦς, ἀπὸ τοὺς ἄνευ πελατείας δικηγόρους, οἵτινες ἀπορροφῶσι παρ' αὐτοῖς πᾶν ὅ,τι παράγεται ἐκ πάσης ἐργασίας, ἀπὸ τοὺς τετρακισχιλίους «πολιτικούς», οἵτινες δημηγοροῦσιν εἰς τὰ καφενεῖα τῶν Ἀθηνῶν, ἀνθρώπους πλήρεις βεβαίως νοημοσύνης καὶ ἀξιαγαπήτους ἀλλ' ὅμως φλυαροὺς ὀλίγον καὶ μεγαλορρήμονας. Κάτωθεν τῶν δῆθεν διεπουσῶν τούτων τάξεων, αἵτινες ὅμως οὐ μόνον δὲν διέπουν τίποτε, ἀλλὰ καὶ δύνανται νὰ διακυβεύωσι τὰ πάντα, ὅπως συνέβη πολλάκις εἰς ἄλλας χώρας,

ὑπάρχει εὐτυχῶς ἔθνος διδασκόμενον, σκεπτόμενον, ἐργαζόμενον καὶ ἀνατρεφόμενον, ὁριστικῶς δὲ ἡ τελευταία λέξις ἀνήκει βέβαια εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο».

Οἰαδήποτε καὶ ἐὰν ᾗ ἡ μορφή, ἣν διακαίως ἴσως ἐπέβρισαν εἰς μεταγενεστέρους χρόνους κατὰ τῆς ὀκνηρίας καὶ τῆς πολυτελείας τῶν θρησκευτικῶν ταγμάτων, λέγει ὁ Μακώλαι, οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν ἐν ἐποχῇ ἀμαθείας καὶ βιαιοπραγιῶν προκύψασαν ὠφέλειαν ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἡσυχῶν μονῶν καὶ παραδείσων, ἐν οἷς αἱ μὲν εἰρηνικαὶ τέχναι ἀσφαλῶς ἐκαλλιερгоῦντο, οἱ δὲ εὐγενεῖς καὶ θεωρητικοὶ νόες ἠδύναντο νὰ καταφύγωσιν, ἐν οἷς ὁ μὲν ἐκ τῶν ἐκείσε μοναζόντων ἀντέγραφε τὴν Αἰνείαδα τοῦ Βιργιλίου, ἐσπούδαζε τὰ συγγράμματα τοῦ Ἀριστοτέλους, ἡ φυσικὴν ἔχων ῥοπὴν πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν περιεκόσμει μαρτυρολόγιον δι' εἰκονογραφημάτων, ἡ διὰ τῆς γλυφίδος σαυρόν, ὁ δὲ περὶ τὴν φυσικὴν φιλοσοφίαν ἐκθύμως ἀσχολούμενος ἐξήταζε τὰς ἰδιότητας τῶν φυτῶν καὶ τῶν μετᾶλλων. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον τῆδε κἄκεῖσε διεσπαρμένα τοιαῦτα ἄστυα ἐν μέσῳ τῶν καλυθῶν πτωχῶν χωρικῶν καὶ τῶν πύργων κτηνώδους ἀριστοκρατίας, ἡ εὐρωπαϊκὴ κοινωνία ἤθελε καταρτίζεται ἐκ φορτηγῶν μόνον ζώων καὶ αἰμοβόρων θηρίων.

Τὰ δάνεια ἀπάντων τῶν κρατῶν τῆς ὑψηλοῦ ἀναβαίνουν εἰς ἑκατὸν χιλιάδας ἑκατομμυρίων μαρκῶν. Οὐδὲν κράτος ὑπάρχει σήμερον ἀπηλλαγμένον χρεῶν. Τοὺς ἀδρότάτους τῶν τόκων, ἥτοι 10 π. 100 τελεῖ ἡ Αἴγυπτος, τοὺς δ' ἐλαχίστους, ἥτοι 2³/₄ π. 100, ἡ Ὀλλανδία.

Εἰς ἀναγνώσθη.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὸ φῶς τὸ ἐλάχιστον καταπονοῦν τοὺς ὀφθαλμοὺς εἶνε τὸ παραγόμενον ἐκ τῆς καύσεως λιπαρῶν οὐσιῶν οἷον ἐλαίου, κηροῦ κλπ. Τὸ φῶς δὲ τοῦτο περιέχει κατὰ τὸ ἥμισυ ἀκτίνας κίτρινas, αἵτινες εἶνε αἱ ἐλάχισται βλαβεραὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς. Ἀλλ' ὅμως ἡ πλὴξ τῆς λαμπρόδος εἶνε ἀστατος καὶ ἐκκίνητος, παράγουσα φῶς ἀσθενές, τούτου δ' ἕνεκα δὲν εἶνε καὶ πολὺ κατάλληλος εἰς τοὺς μελετῶντας ἢ ὅπωςδήποτε ἐργαζομένους. Τὸ κάλλιστον φῶς εἶνε τὸ παραγόμενον ἐκ τοῦ ἀγνοῦ ἐλαίου· τὸ δὲ πετρελαῖον καὶ τὸ φωταέριον καταπονοῦσι τοὺς ὀφθαλμοὺς, διότι τὸ φῶς αὐτῶν ἔχει πλείστας ὅσας ἐρυθρὰς ἀκτίνas ἀναπτυσσοῦσας μεγάλην θερμότητα ἀφανίζουσιν τὸν βολβὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἐτε δὲ καταστρεπτικώτερον εἶνε τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς, ἀποτυφλῶσαν πολλοὺς ἐργάτας ὑπ' αὐτὸ ἐργαζομένους ἐν νυκτεριναῖς ἐργασίαις.